स्वीकर्तारं विदन् धीमान् सिषेवे प्रीतिमाश्रितः ॥१५०॥
क्रमोपचीयमानेन सेवाभ्यासेन धीमतः ।
तस्य नोद्विगमगमत् स्वकाय इव पार्थिवः ॥१५१॥
नातीव स्वल्पया स्थित्या नातीवाप्यथ दीर्घया ।
शरन्निशाक्षणेनेव राज्ञा निन्ये प्रसन्नतां ॥१५२॥
नर्मभिर्गर्भचेष्टानां द्वाःस्थानां विक्रियाक्रमैः ।
मिथ्यास्तवैर्विटानां च न स क्षोभमनीयत ॥१५३॥
प्रसन्नालापसंप्राप्तौ छायाग्रह इवाचलः ।
प्रतिस्पर्द्धिनि च क्रुध्यान् नावज्ञायामभूत् प्रभोः ॥१५४॥
वीक्षणं राजदासीनां राजदृष्टैस्सहासनं ।
राजाग्रे च कथां नीचैः कालविन्नाचचार सः ॥१५५॥
स्वभावाद्राजपुरुषैः सज्जनैराजनिन्दकैः ।
नास्मात् प्रभोरुपालम्भो लेभे पैशुन्यजीविभिः ॥१५६॥
वदद्भिरादरात् स्थैर्ये वैफल्याद्यन्वहं प्रभोः ।
निन्ये नोत्साहशैथिल्यं सेवोत्साहासहिष्णुभिः ॥१५७॥
अन्योत्कर्षानपि वदन् प्रसङ्गेन निराग्रहः ।
स्वविद्याद्योतकस्सोऽभूत् सभ्यानां हृदयंगमः ॥१५८॥
एवं स सेवमानस्तमुद्योगेन बलीयसा ।
अनिर्विण्णो मातृगुप्तः षड्ऋतूनत्यवाहयत् ॥१५९॥